

Ordre de Culte
6è diumenge després d'Epifania 16-2-2025

Preludi musical

Benvinguda

Himne: La lloança, aquí bon Déu (8 CG)
Música: P. Ritter; Lletra: Antoni Almudèvar

Crida a la lloança: Salm 1

Himne: Senyor, hem arribat a la teva llar
Música: Odette Vereruyse; Traducció: Judit Pallàs

Lectures bíbliques:

Jeremies 17, 5-10
1 Corintis 15, 12-20

Himne: Jesús, yo he prometido (415 HC) Música: Samuel Sebastian Wesley;
Lletra: John E. Bode, tr. J. B. Cabrera

Proclamació de la Paraula

Pregària per la il·luminació
Lluc 6, 17-26

Interludi musical

Resposta a la Paraula

Vida comunitària:

Ofrena

(Interludi)

Anuncis

Himne: En Jesús trobem el suport
Música: Tradicional de Kenia; Traducció: Judit Pallàs

Benedicció

Postludi

Litúrgia i Proclamació de la Paraula: Marta López Ballalta
Música: Grup Pizzicato
Lectures: Àlicia Pallàs
Diaques: Cristina Akamba i Elisabeth Cortés
Butlletí: Rubén Pallàs

Església Protestant de Barcelona – Centre

Carrer dels Tallers, 26 – 08001 Barcelona

Correu electrònic: info@esglesiatallers.org - **web:** www.esglesiatallers.org

EL BUTLLETÍ

Església Protestant de Barcelona - Centre

Nº 1967 de 16 de Febrer de 2025

Un contrapunt en l'educació

Fa molts anys, en l'escola pública, la religió catòlica era obligatòria i només un justificant podia eximir d'assistir a la classe de religió. Ens hem de felicitar que en viure en un estat aconfessional la qüestió religiosa en l'escola pública ha evolucionat cap a una escola laica. L'ensenyament religiós pertany i ha de pertànyer al nucli familiar, i és decisió de la família l'educació religiosa dels fills.

Va ser amb el govern de José Luis Rodríguez Zapatero que es va implantar l'assignatura d'Educació per la ciutadania i els Drets Humans que substituïa l'assignatura de religió. Segons estipulava la llei, "L'Educació per a la Ciutadania té com a objectiu afavorir el desenvolupament de persones lliures i íntegres a través de la consolidació de l'autoestima, la dignitat personal, la llibertat i la responsabilitat i la formació de futurs ciutadans amb criteri propi, respectuosos, participatius i solidaris, que coneguin els seus drets, assumeixin els seus deures i desenvolupin hàbits cívics perquè puguin exercir la ciutadania de manera eficaç i responsable."

Aquesta llei va aixecar molt recel. L'Església catòlica s'hi va oposar acusant-la de totalitarista. Sobretot va ser molt combativa en els punts sobre educació sexual, famílies multi parentals o homosexuals i sostenia que la llei buscava una finalitat laïcista d'adoctrinament estatal. Entre els sectors conservadors també va aixecar molt recel perquè entenien que l'estat assumia l'educació moral dels individus i pretenia sostreure als pares el dret de decidir l'educació moral pels seus fills. Els sectors crítics argumentaven que amb aquesta assignatura ja no eren els pares els que decidien l'ensenyament moral que se'ls anava a donar als seus fills sinó que seria l'Estat que decidiria sobre aquest punt. Per ells l'escola s'havia de limitar a instruir –és a dir impartir coneixement- però l'educació era un dret exclusiu dels pares.

Es va argumentar el dret a l'objecció de consciència per tal els fills fossin eximits de cursar l'assignatura, però, el Govern Espanyol no va acceptar l'objecció de consciència. Alguns pares van recórrer a la justícia. El Tribunal Suprem va dictaminar en contra de l'objecció a l'assignatura. No obstant això, el Tribunal Superior de Justícia de Castilla y León es va allunyar del dictamen del Tribunal Suprem i va reconèixer el dret dels pares a objectar a l'assignatura, argumentant el conflicte ideològic que suposa el que els seus fills rebessin una educació contrària a les seves creences religioses, ètiques i morals.

Finalment, amb l'arribada al poder de Mariano Rajoy, la llei va ser derogada.

S'afirma que l'educació ètica i moral de l'infant és un dret i un deure dels progenitors, i aquests eduquen com millor els sembla o com millor saben. És molt freqüent trobar pares molt gelosos de l'educació dels seus fills i que miren amb recel qualsevol influència que

s'aparti dels seus decàlegs ètics. La famosa sentència "el meu fill l'educó jo" és una demostració palpable d'aquesta afirmació. Cal diferenciar el significat dels conceptes instruir i educar. Instruir és transmetre coneixement i educar és transmetre els valors ètics i morals, i així com el coneixement és únic, en la qüestió dels valors, cadascú té els seus. Molt sovint es parla de tolerància, de respecte a la diferència, del dret al lliure pensament. Però en la qüestió de l'educació dels fills, els pares es comporten amb un totalitarisme educatiu nociu.

Fins ara hem parlat dels drets i deures dels pares a educar els fills, però, té dret el nen o l'adolescent a una visió diferent de la dels pares? No qüestiono el dret dels pares a educar als fills segons el seu parer, qüestiono l'exclusivitat dels pares en aquest àmbit. No té dret el nen o adolescent a conèixer les reflexions ètiques i morals de filòsofs occidentals encara que aquestes siguin contràries als valors dels pares? La idea que "el meu fill ha de pensar com jo" m'esgarrifa i és un pèssim favor que se li fa.

Penso que donar una visió de l'ètica i moral en l'escola és absolutament necessària perquè el nen aprengui que hi ha altres maneres de pensar i de veure les coses i aquestes poden no coincidir amb el que es diuen a casa. Això no ha de ser una qüestió que pot traumatitzar el nen, sinó que l'ha de portar a la reflexió, inclús el pot portar a la queixa per la discrepància entre l'escola i en el que pensa el nucli familiar. Però això és bo perquè cal aprendre que no hi ha un pensament únic i que la diversitat d'opinions i el debat formen part de l'educació i fomenten el respecte envers la diferència.

D'altra banda, continuant amb l'argumentació sobre l'educació ètica i moral, em pregunto si els nens i els adolescents no tenen dret a una educació religiosa? I no em refereixo a una assignatura confessional on es transmeti la fe, sinó a estudiar les religions com un fet històric, cultural i de reflexió, sense promoure cap creença específica. Saber què és el judaisme, catolicisme, el protestantisme, les diferències entre catòlics i protestants, l'islam i altres religions prou representatives, saber en què es basen les seves creences, els seus valors morals no és en cap cas negatiu sinó que dona a l'estudiant eines per entendre la diversitat religiosa, el respecte a la diferència i el perquè dels seus costums.

Per què el fill d'una família atea ha de rebre exclusivament una educació atea? Per què el fill d'una família musulmana ha de rebre una educació islàmica?, o per què el fill d'una família catòlica o protestant o jueva o budista ha de rebre una educació exclusivament en la seva religió? La ignorància en aquestes qüestions deixen als joves en mans de les sectes manipuladores.

Per tant, el fet que visquem en un país laic no ha de ser un argument vàlid perquè la població sigui analfabeta en l'àmbit religiós. És molt descoratjador sentir que, quan dius que ets protestant, et responguin: Ah! Sou aquells que no creieu en la verge. És lamentable que un professor de la facultat de filosofia hagi d'explicar als alumnes de primer grau, la història de David i Goliat perquè la major part dels seus alumnes de primer grau no saben qui era ni l'un ni l'altre.

La ignorància en el coneixement religiós fa de la religió, en el millor dels casos, un article de consum, i en el pitjor, un motiu d'enfrontament.

Entre el que proposava Plató que els fills no se'ls podia considerar fills dels pares sinó fills de la polis i, per tant, l'educació era una tasca exclusiva de la polis, i la postura actual que l'educació és una tasca exclusiva dels pares, hi ha el terme mig. És en aquest contrapunt en l'educació, que ha d'oferir l'escola, on està la virtut.

Rubén Pallàs

ANUNCIS I COMUNICACIONS

FAMÍLIA CRISTIANA

Tinguem presents a les nostres oracions els germans que tenen problemes de salut i a les persones que en tenen cura. Que el Senyor els acompanyi cap a una presta recuperació.

CANAL YOUTUBE

Podreu seguir el culte en directe a l'adreça a al web de l'església: www.esglesiatallers.org

CISTELLA SOLIDÀRIA

Molt lentament avança el tema dels permisos del "Chiringuito", de moment el Wolfgang, la Maria i els col·laboradors, segueixen repartint del que tenen a traves de la "botigueta". Entre moltes coses que se'ls demana, hi ha la de pintar amb pintura ignífuga les bigues del menjador, però cal que ho faci una empresa que pugui entregar el certificat corresponent i tot val molts diners!!!! així que esperem que poc a poc es vagin cobrint totes les despeses. Ajudarem aquesta setmana en la compra de més mantes i si hi arribem -.esperem que si-també comprarem llet, pa de motllo i algunes altres coses que urgeixen ara mateix. Gràcies a tots/es per no oblidar-los i també per tenir-los presents en les nostres oracions

AGENDA

- Del dilluns 17 al dimecres 19 la nostra pastora estarà a la formació d'Ecumenisme, organitzada pel departament de Relacions Interconfessionals de la Conferència Episcopal Espanyola a Madrid. Es treballarà la celebració del 1700 aniversari del credo Nicè.
- Del 21 al 22 de febrer, la nostra pastora estarà a Màlaga en el marc de la Conferència de Presbiteris de l'IEE.
- El dimecres 26 de febrer participarem en una ruta guiada per centres de culte organitzada per l'ajuntament de barri d'Horta-Guinardó.
- El divendres 7 de març, celebrarem el Dia Mundial de Pregària, ho farem a l'església de Sant Pau del Camp.

LA MONEDA MÉS PETITA

Recordeu fer neteja de les monedes de coure en els vostres moneders i butxaques. Doneu-les a la Glòria Castell i ella les canvia al banc i les entrega a l'ofrena que es recull a la reunió de pregària que té lloc cada any el primer divendres del mes de març. Enguany serà per un projecte que fan les dones a les illes Cook, que es troben a l'Oceà Pacífic.